

2. Волинка КГ. Механізм забезпечення прав і свобод особи: питання теорії і практики: дис. канд. юрид. наук: 12.00.01 / Волинка Катерина Григорівна. - К., 2000. - 177 с.
3. Загальна теорія держави та права: підручник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [М. В. Цвік, В. Д. Ткаченко, Л. Л. Богачова та ін.; за ред. М.В. Цвіка, В.Д. Ткаченка, О.В. Петришина]. - Х.: Право. 2002. - 432 с. Кагадій М.І. Юридична
4. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 340

МЕТОДОЛОГІЯ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Студент О. І. Клименко гр. БП-15
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Актуальність теми обумовлена необхідністю вивчення системи принципів, підходів і методів наукового дослідження методології теорії держави та права, теоретичних засад їх використання при вивченні державно – правових явищ. Розкриття методологією, як саме, за допомогою яких прийомів, на основі яких методів і принципів відбувається вивчення науки.

Пошук найбільш точних методів наукового дослідження сприяє розширенню методологічного забезпечення в предметній сфері. Кожен метод теорії держави і права має свою сферу застосування та відображає певний аспект дослідження. Розроблення та розуміння методології теорії держави та права є важливим чинником формування чіткого праворозуміння та правозастосування, що зумовлює потребу розвивати більше коло методів теорії держави та права. Методологія сучасної теорії держави та права становить складне і багатопланове утворення, що охоплює: проблеми структури наукового знання взагалі й наукових правових теорій зокрема; закони виникнення, функціонування та зміни правових теорій; поняттєво-категоріальний апарат теорії держави та права; систему методів і принципів пізнання предмета теорії держави та права; аналіз її наукової мови, формальних і формалізованих методів дослідження (методики і процедури дослідницької діяльності), типології систем наукового загальнотеоретичного знання тощо [2].

Як будь-яка наука теорія держави і права має систему методів, за допомогою яких досліджується і вивчається її предмет. Система цих методів складає методологію науки і навчальної дисципліни. Методологія – наука про методи, складне утворення, що характеризує систему різних методологічних

рівнів і методів пізнання предмету. В механізмі юридичного пізнання вона може розглядатися як вихідна категорія, а метод у свою чергу – це базова категорія методології, адже вона є не що інше як теорія методів.

Методологія теорії держави і права — це сукупність принципів, правил, прийомів та засобів наукової діяльності, які застосовуються для отримання істинних знань, що об'єктивно відображають державно-правову діяльність. Залежно від широти чи використання методи науки підрозділяються на: загальні, що застосовуються всіма чи більшістю наук (наприклад, структурно - функціональний метод, метод системного аналізу); приватно-наукові, що властиві конкретній науці, або групі споріднених наук (наприклад, порівняльний метод, метод формально-логічного аналізу).

Методи теорії держави і права – це сукупність прийомів, способів і операцій дослідження та практичного засвоєння дійсності, за допомогою яких пізнаються державно-правові явища в процесі їх виникнення, розвитку і функціонування. Теорія держави й права має систему методів, за допомогою яких досліджується і вивчається її предмет. Система цих методів складає методологію науки теорія держави і права. У класифікації методів ТДП застосовують філософський, загальнонауковий спеціально – науковий та індивідуально – науковий методологічні рівні. Кожен рівень включає в себе відповідну групу методів, що використовуються теорією держави і права для пізнання її предмету.

Методологія теорії держави та права – це багаторівнева система принципів і способів організації, побудови та здійснення теоретико-пізнавальної юридичної діяльності у сфері дослідження сутнісних властивостей, загальних і специфічних закономірностей виникнення, розвитку та функціонування держави і права, інших пов'язаних з ними явищ суспільної дійсності, а також вчення про цю систему. Методи дослідження, які застосовуються теорією держави і права є досить різноманітними і залежать від позиції, з якої ведеться дослідження та від міркувань про найдоцільніші засоби досягнення цілей. Кожен метод теорії держави та права має свою сферу застосування та відображає певний аспект дослідження.

Література:

1. Гусарєв С. Д., Олійник А. Ю., Слюсаренко О. Л. Теорія права і держави: Навчальний посібник. – К.: Всеукраїнська асоціація «Правова єдність», 2008. – 270 с.
2. Гіда Є. О., Білозьоров Є. В., Завальний А. М., та ін. Теорія держави та права: підручник. – К.: ФОП Ліпкан О. С., 2011. – 576с.
3. Волинка К. Г. Теорія держави і права: Навчальний посібник. – К.: МАУП, 2003. – 78с.
4. Скакун О. Ф. Теорія права і держави [Текст] : підручник / О. Ф. Скакун ; Харк. нац. ун-т внутр. справ. - К. : Правова єдність, 2011. - 520 с.
5. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

6. Кириченко В. М., Куракін О. М. Теорія держави та права: модульний курс: Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 264 с.

УДК 340.1

ПРАВОСВІДОМІСТЬ ОСНОВНІ СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ

Студент І. О. Куценко гр. БП-15

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Правосвідомість — це специфічна форма суспільної свідомості, система відображення правової дійсності у поглядах, теоріях, концепціях, почуттях, уявленнях людей про право, його місце і роль щодо забезпечення свободи особи та інших загальнолюдських цінностей.

Дослідження поняття і змісту правосвідомості передбачає визначення її структури, яка складається з двох елементів: правової ідеології і правової психології. Правова ідеологія — це сукупність правових поглядів, заснованих на певному соціальному досвіді і наукових знаннях. Існування правової ідеології обумовлюється свідомим ставленням до права, а як систематизований обґрунтований вираз потреб населення, вона пов'язана з пізнанням правових цінностей, їх перетворенням у систему нормативного регулювання поведінки людей в суспільстві. Відповідно джерелом виникнення правових ідей, поглядів є об'єктивно існуючі соціально-економічні, політичні відносини в суспільстві, юридична практика. Основним завданням правової ідеології є формування правової свідомості, правової культури окремих суб'єктів і суспільства в цілому, підвищення рівня їх правових знань. Правова ідеологія включає в себе поняття і уявлення про право і правові явища в суспільстві. Рівень і якісні показники таких уявлень можуть бути різними: від примітивних, поверхневих до науково-теоретичних. До правової ідеології можна віднести і міркування про право навченого життям сільського старця, і роботу (Г. Гегеля "Філософія права").

Роль правової ідеології в правовому регулюванні досить очевидна: на основі правових поглядів, теорій, доктрин здійснюється правотворчість; важливі раціональні компоненти і в процесі реалізації права. Особливою значимістю в правовій ідеології має юридична наука. Наукова теорія визначає стратегію розвитку правової життя суспільства, здійснює всебічний аналіз сучасної правової ситуації. Наукові доктрини можуть виступати в якості джерел права.

Правова психологія, як елемент правосвідомості відображає правові почуття, настрої, думки, навички і традиції, відіграє важливу роль у формуванні і реалізації права, може бути його стимулятором або гальмом. На думку М. Абдулаєва та С. Комарова правова психологія складається з наступних